

Vasaras Saulgriežu dziesmas

1.

Brālīti, aunies kājas līgo, līgo
Iesim Jānīti ielīgoti līgo, līgo

Celies, saimniece, aunies kājas,
Jau tavi kaimiņi ciemos aicina.
Nebūsi, saimniece, Jāņos gājusi,
Paliks gotiņas ālavītes.
Kopāi, kopāi kaimiņu meitas
Iesim Jānīti padaudzzināti.
Kopāi, kopāi kaimiņu puīši
Iesim Jānīti padaudzzināti.
Klausiesi, Jānīti, kur tevi daudzina
Ozolu mežāi, tur tevi daudzina
Tur tevi daudzina līgojoti

2.

Līgojati, līgojati,
Līgo, līgo, līgo, Jānīt!

Nav vairs tālu Jāņu diena-
Šī dieniņa, rītdieniņa,
Parīt pati Jāņa diena
Visu gadu dziesmas krāju
Jāņu dienu gaidīdama
Nu atnāca Jāņu diena
Nu dziesmiņas jāizdzieda.

Jāņa māte sieru sēja
Deviņiemi stūrīsiemi
Šim stūrītis, tam stūrītis
Jānīšami viducītis.
Simtu cepu kukulīšus
Zāļu dienu gaidīdama.
Simtiņš nāca danča bērnu
Zāļu dienas vakarāi.
Sanākati, Jāņa bērni,
Saņemati Jāņa dienu.
Jāņa diena lepni nāca
Ugunīs vizēdama.

3.

Visu gadu dziesmas krāju
Līgo, līgo
Jāņu dienu gaidīdama, līgo
Nu atnāca Jāņu diena
Līgo, līgo
Nu dziesmiņas izdziedamas

Līsti, līsti citu dienu
Nelīst Jāņu vakarāi.
Salīs manas Jāņu zāles,
Salīs manas papardītes.

Līgodama vien atnāca
Tā līksmā Jāņu diena
Pār siliem, pār mežiem,
Pār miezīšu tīrumiem.

Visu gadu dziesmas krāju
Sudrabiņa vācelē,
Pašā Jāņu vakarā
Izbārstīju pagalmāi.

4.

Kādi ziedi rudzīšam
Pelēkziedi rudzīšam,
rotā, rotā

Kādi ziedi miezīšam
Balti ziedi miezīšam
Kādi ziedi liniņam
Zili ziedi liniņam
Kādi ziedi zirnīšam

Sārti ziedi zirnīšam
Kādi ziedi pupiņai
Raibi ziedi pupiņai
Kādi ziedi madarai
Putu ziedi madarai
Kādi ziedi magonei
Uguns ziedi magonei
Kādi ziedi papardei
Zelta ziedi papardei

5.

Dieviņš brida rudzu lauku,
Ar pelēku mētelīti
Brien, Dieviņi pa mežiem,
Lai ziediņi nenovīta

Labvakar, rudzu lauks,
Kā Dieviņš tev līdzēja,
Kā Dieviņš tev līdzēja
Pelēkziedus noziedot

Lai līgoja, kas līgoja
Rudzu lauks, tas līgoja
Tas līgoja Jāņu nakti
Līdz pašai zemītei

Kam šie kalni, kam šīs lejas,
Kam lielie rudzu lauki
Dievam kalni, Laimai lejas
Jānīšam rudzu lauki.

Ai, Jānīti, ai, Jānīti,
Tavu lielu rudzu lauku,
Visu nakti salīgoju
Laukam galu neatradu.

Kas apjoza rudzu lauku
Ar sudraba jostaviņu,
Mīļš Dieviņš apsajozā
Jāņu nakti līgodams.

6.

Jānīts brauca katru gadu,
Atved zāļu vezumiņu,
Še saujiņa, te saujiņa,
Lai zied visa pasaulīt.

Pļavas dziesmu nodziedāju
Pār pļaviņu pāriedam,
Man piebira pilnas kurpes
Zilu ziedu, zelta rasas.

Visa bija Jāņu zāle,
Ko plūc Jāņu vakarā,
Ko plūc rīta saulītē,
Tā vairs lieti nederēja.

Jānīšam pavaicāju,
Kādu zāli pirmo raut,
Plūc pa priekšu buldurjāni,
Pēc sarkanu āboliņ.

Visas bija Jāņu zāles,
Ko plūc Jāņu vakarā
Visi bija Jāņa bērni,
Kas Jānīti daudzinaja

Veda mani zālītēs,
Es zālītes nepazinu,
Es noplūcu griķu druvu
Par dābolu domādama.

6. (turpinājums)

Izstaigāju pļavu pļavas
Buldurjāņa meklēdama,
Kad atradu buldurjāni,
Tad saviju vainadziņu.

Visa zemes zāle zied,
Buldurjānis neziedēja,
Tas ziedēja kalniņai
Sidrabiņa ziediņiem.

Eita, meitas, zālītēs,
Vediet mani mazāko,
Jūs zālīšu plūcējiņas,
Es rasiņas bridējiņa.

Līdzat, meitas, man dziedāti,
Es ievēšu puķītēs,
Viena puķe, trīs lapiņas,
Trejdeviņi ziedi zied.

7.

Ai, Jānīti, Dieva dēls, līgo, līgo,
Tavu platu cepurīti, līgo!
Visa plaša pasaulīte
Apakš tavas cepurītes.

Ai, Jānīti, Dieva dēls,
Tavu kuplu cepurīti,
Auga mieži, auga rudzi
Apakš tavas cepurītes.

8.

Trīs kalniņi noziedēja
Sarkanai āboliņa
Eita, meitas, noraujiet
Jele Jāņu vakarā.
Kādi ziedi vasarai,
Tādi manā vainagā.
Zirņu ziedi, pupu ziedi,
Pelēkie rudzu ziedi.
Gan pazinu to sētiņu,
Kur bij daudzi līgotāji

Plūcat, meitas, puķu pušķus,
Daždažādi izrobotus,
Zilus, baltus, iedzeltenus,
Kas Jāņos uzziedēja.

Visas bija Jāņu zāles,
Ko plūc Jāņu vakarā.
Vībotnīte, papardīte,
Sarkanais āboliņš.

Es nopinu vainadziņu
No deviņi Jāņu ziedu.
Spīdēj mans vainadziņš
Caur deviņi glāžu logi.

Jo spīdēja, jo valkāju,
Tautu dēlus kaitiāj.

Es pārsviedu zelta zirni
Pār sudraba ozoliņu
Tas krita skanēdams
Uz Jāniša cepurītes.

Liela ēka, maza ēka,
Visām pušķi galiņā.
Uzliksim saimniecei
Baltu ziedu vainadziņu,
Lai aug viņas raibaļiņas
Baltajiem ziediņiem.
Uzliksim saimniekam
Ozoliņa vainadziņu,
Lai aug viņa kumeliņi
Ozoliņa resnumā.

9.

Jāņu mātes pagalmā, līgo, līgo,
Trīs sidraba avotiņi, līgo, līgo.
Vienā dzēra raibas govis,
Otrā bērī kumeliņi
Trešā pati Jāņu māte
Ik rītiņu mazgājās.
Kam tās tādas lielas mājas,

Kam tie kupli koku dārzi,
Tās Jānīša lielas mājas,
Tie Jānīša koku dārzi.
Saule grieza zelta riņķi
Jāņa tēva pagalmā,
Jānīts danci ritināja
Zem kuplā ozoliņa.

10.

Jānīts sēdēj kalniņā, līgo, līgo,
Zāļu nasta mugurā, līgo, līgo!
Nāc, Jānīti lejiņā,
Došu siera gabaliņu.
Jānīšam treji vārti,

Visus trejus virināja,
Pa vieniem Jānīts nāca,
Pa otriem Jāņa bērni,
Pa trešiem mīļā Māra,
Div dzeltenī kumeliņi.

11.

Ozoliņ, ozoliņ, līgo, līgo,
Tavu lielu resnumiņu, līgo, līgo,
Trīs dieniņas saule tek,
Nevarēja attecēti
Ozoliņ, ozoliņ,
Tavu lielu kuplumiņu,
Trīs dieniņas irbe tek,
Nevarēja aptecēt.
Ozoliņ, ozoliņ,
Tavu lielu diženumu,

Meitas nāca dziedādamas
Vainagiem zarus lauzti.
Ozoliņ, ozoliņ,
Tavu lielu vecumiņu,
Es piedzimu, tev atradu,
Es nomiršu, tu paliksi.
Sanākati, Jāņa bērni,
Zem kuplāi ozoliņa,
Zem kuplāi ozoliņa,
Tur Jānīša goda vieta.

12.

Dimdaru, damdaru, ozoliņi 2x
Visi tavi zariņi zīlīšu pilni 2x
Izgāju meklēt, apsamaldījosi.
Ai, Dieva dēli, vedati cauri.
Ložņā, ložņā, lakstīgala
Caur oša zariem, caur pazariemi,
Caur mana brālīša vara pamatiem.

Lec apkārt, tautu meita,
Kā tu savu sadabūsi,
Kā tu savu sadabūsi,
Paliec pati vietīņā.

13.

Kas spīdēja, kas mirdzēja
Augstu kalna galiņā?
Jānīts kala kumeliņu
Ar sidraba pakaviem.
Jānīts savu kumeliņu
Jūriņā peldināja

Pats sēdēja kalniņā,
Zelta groži rociņā.
Lēni, lēni Jānīts brauca
No kalniņa lejiņā,
Saules meitas vārtus vēra,
Zvaigžņu cimdi rociņā.

14.

Kas spīdēja,, kas vizēja
Jāņu mātes pagultē?
Zelta lietas, zelta kurpes,
Sudrabotas atslēdziņas.
Kas spīdēja, kas mirdzēja
Jāņa tēva kambarē?
Jāņa tēva zelta josta
Ar dimanta kņopītēm.
Jāņa tēvs ir bajāriņis,
Zelta svārki mugurā,

Zelta svārki mugurā
Sudrabiņu džinkstināja.
Tie nebija sudrabiņi,
Tā bij viņa zelta nauda.
Maiss saplīsa, šņores trūka,
Izbirst zelta āboliņi,
Tie nebija āboliņi,
Tie bij zelta Jāņu sieri.

15.

Saule brida miglājos
Pašā Jāņu vakarā,
Kur Dieviņa lielugunis
Silda visu pasaulīti.
Es sakūru uguntiņu
No deviņi žagariņi.
Sildās Dievs, sildās Laima,
Mana mūža licējiņi,
Sildās mans augumiņš,

Sildās mana dvēselīte.
Dedzi, dedzi, uguntiņa,
Tu nezini, ko es došu.
Dedzi gaiši uguntiņa,
Es tev došu ziedīnam
Pērno zāļu vainadziņus.
Trejdeviņas dzirkstelītes
Pret saulīti uzlekušas.
Lai sadega nelaimīte,
Kā uguņu dzirkstelīte.

16.

Tiesa, tiesa, ne meliņi
Vecu ļaužu valodiņas,
Jāņu nakti meitas gāja
Raganās, vilkatēs.

Piniet meitas ušņu kroni
Metiet govju laidarā,
Lai ragana acis bada,
Jāņu nakti skraidīdama.

Jāņu nakti negulēju
Sav telītes sargādama.
Jāņu nakti raganiņas
Pulcēties pulcējās.

Skrien, ragana, šķērsu gaisu,
Ne manā sētiņā,
Mana sēta dzelžiem kalta,
Adatām jumti jumti.

Es iespraudu izkaptiņu
Savā govju laidarā,
Lai ragana nosagrieza
Ātrajos skrējienos.

Bur man burvji, skauž man skauģi,
Nevar mani izpostīt,
Dieviņš taisa dzelžu sētu
Apkārt manu mājas vietu.

17.

Līgojam, līgojam,
Neguļam, neguļam,
Redzēsim, redzēsim,
Kā saulīte rotājas.

Kas tumšā vakarā
Pļavas, mežus skandināja?
Jāņa bērni skandināja
Visu nakti līgodami.

Lec, saulīte, tu saulīte
Spīd ar mūsu sētiņā,
Ir mums tava gaišumiņa
Vajadzēti vajadzēja.

Lec, saulīte, rītā agri,
Lec ar Dieva palīdzību,
No rītiņa sildīdama,
Vakarā žēlodama.

Rotājiesi, tu, saulīte,
Tu rotāji, es rotāju.
Tu rotāji zelta rotas,
Es jauno arājiņu.

Kur saulīte mazgājās,
Jāņu rītā uzlēkusi?
Aiz upītes līcītī,
Sudrabiņa blodiņai.

Nāci, nāci, tu, Saulīte,
Sen mēs tevi gaidījām!
Kam tik ilgi kavējiesi
Aiz viņiem kalniņiem?

www.simboliv.lv